

[Hans Nielsen.]

handle hos andre; og naar du ikke kan betale, maa du aflevere Pant i dit Hus for den Gæld, du har; thi du skal være en stavnsbunden Mand og aldrig kunne komme udenfor Klaksvig eller Fuglefjord; jeg har dit Hus i Pant; du kan ikke komme andetsteds hen at bo, thi du staar til evig Tid i min Bog som Skyldner; du kan hente saa meget, som jeg synes I kan leve for, men mere faar du ikke.

Paa den Maade glider Livet væk for dem. Naar Fiskerne sejler bort, sidder tilbage de færøske Fiskerkoner med deres mange Børn — de har som Regel mange —, og de maa gaa den trange Vej til Købmanden med Blikskiltene og faa udleveret en ganske lille Smule, maaske modvilligt, for at Regningen ikke skal vokse for meget i Bogen. Og imens ligger Mændene hver Dag og hver Nat oppe under Island, ved Portland, ved Vestmannaøerne, hvor der altid er Uvej, og har kun at tænke paa, at de er i evig Trældom, som de aldrig kan komme ud af, og at der ikke er nogen Fremtid for dem.

Hvis man ikke kan bryde dette System paa Færøerne, kan man i og for sig lige saa godt lade dem gaa deres Vej, for saa kan man ikke skaffe dem økonomisk Rejsning. Hvis man ikke kan bryde det System, nytter det øvrige ingenting. Hvis man ikke kan faa den færøske Fisker til at forstaa, hvad den danske Landmand har lært, Andelssystemet og Fortrinene ved Organisation, saa vil de ikke kunne rejses, og de vil blive daarligere og daarligere stillet.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen vil kunne bekræfte, at i Øjeblikket ligger der Masser af Tørfisk paa Færøerne, som ingen Mennesker vil købe. Priserne gaar ned og gaar ned, og det bliver daarligere og daarligere betalt Arbejde at lave den gamle Klipfisk, fordi Markederne svinde ind. Det er det virkelige Forhold.

Hvis de skal kunne tjene noget mere, maa man skaffe dem Mulighed for at sælge deres Fisk fersk i Centraleuropa eller i England, og det er det, der er Bestræbelser for deroppe. Det er kun begyndt paa Suderø og under store Vanskeligheder og mange Kvaler, og det vil maaske ogsaa volde mange Kvaler nu, fordi det er saa saa saare vanskeligt at faa det sat rigtig i Scene, fordi den merkantile Ledelse af et saadant Foretagende er vanskelig, naar man skal afsætte Varerne i Østrig, Czekoslovakiet og Tyskland. Det lykkes ikke,

hvis man ikke faar Fiskerne selv til at forstaa det.

Nede i Tveraa er det virkelig lykkes at faa en Del af Fiskerne til at forstaa det, de har selv skaffet 40 000 Kr. til Veje til et Isværk. Man har her i Danmark slet ikke Forestilling om, hvad det vil sige at faa saa mange Penge, 40 000 Kr., samlet deroppe, med den Fattigdom, der er. Jeg vil haabe, at det lykkes her i Rigsdagen, for vi har jo heldigvis i alle Partier den allerbedste Villie til at støtte og hjælpe Færøerne; paa det Punkt kan det ene Parti ikke trænge sig frem foran det andet, og det vilde ogsaa være uheldigt, hvis det var saaledes.

Der har altid været den bedste Villie, men denne Villie kan jo ikke rigtig udfolde sig, medmindre der er nogenlunde Ro deroppe. Den færøske Befolkning maa forstaa, at Hr. Patursson, som han optræder nu, er Anstødsstenen for, at den færøske Befolkning kan rejses økonomisk. Thi Hr. Patursson, som ganske vist gerne vil skilte med sit demokratiske og radikale Sindelag, er i Bund og Grund en reaktionær Mand, en Storbonde, en færøsk Grev Frijs, hans Jorder er paa 36 Marker, hvilket vil sige, at han kan holde 36 Køer, og det er der ikke nogen anden paa Færøerne, der kan. Men saa snart man kommer ind paa de sociale Omraader, er hans hele aandelige Indstilling reaktionær.

Derfor mener jeg, at han gør sit Folk den største Skade ved at optræde, som han gør; han sløver nemlig manges Interesse for at hjælpe Færøerne. Det er ikke saa morsomt — det kan vi jo godt sige ganske frit her — vedblivende i sit Parti at skulle arbejde for at hjælpe Færøerne, naar der foranstaltes Demonstrationer og Optøjer som dem, der blev lavet for nylig, thi ogsaa henede har man jo Forstand paa, hvad Penge er værd.

Jeg vil rette et Spørgsmaal til den højtærede Søfartsminister vedrørende Grønland, men først vil jeg udtale min store Glæde over den Skildring, han har givet af sin Rejse deroppe, og over det Syn, han har faaet paa hele Grønlands Styrelse. Dette Syn er jo i fuld Overensstemmelse med den Stilling, det ærede Medlem Hr. Krag indtog som Minister, og som den nuværende Handelsminister har indtaget, og det er mig en Glæde, at disse tre Politikere, som har været knyttet saa nær til Grønland, har den Opfattelse, at saaledes som Grønland styres nu, er det en Mønsterkoloni, en Koloni, som Danmark har den